

Kdo se chce neformálně zahledět do své duše, může mu posloužit toto zrcadlo:

Neformální zpytování svědomí

Komu patří mé srdce? Jen člověku, vášni, jen mé práci, rodině? – A co když mi to Bůh vezme, co potom? Je můj život v Božích očích službou?

Na co se ve svém životě spoléhám? Jen na své schopnosti, na práci, na peníze, na své nadání, na vlivné styky, společenské vystupování – nebo na Boha?

Čeho se obávám? Lidí, nemoci, nouze, neúspěchu, stárání a smrti? Bojím se statečně se přihlásit k Bohu?

Jak se modlím? Ze zvyku, povrchně, vlažně, zřídka, odbývám modlitbu? Jak vypadá moje neděle? Rozptylování, shon, práce? Nebo den Páně, posila pro tělo i duši?

Jaký mám vztah ke své farnosti? Jsem bez zájmu, malicherně kritizuji? Je na mne spolehnutí? Pomáhám podle svých sil, mám apoštolského ducha?

Jak si vážím svých rodičů? Poslouchám je a starám se o ně? Kdo má vliv na mé děti? Mám na ně čas? Mohou si ze mne vzít příklad?

Jak vztah mám ke svým nadřízeným? Klamu je? Podlézám jim? Jak se zachovám, když dělají chyby?

Posuzuji své podřízené a spolupracovníky spravedlivě? Shovívavě?

Uškodil jsem svým bližním škodolibostí, hněvem, nenávistí nebo zaujatostí a bezohledností? Poškozuji si zdraví nemírností, neopatrností?

Jsem čistý ve svých myšlenkách, slovech a činech? Co dělám pro pořádanost veřejného života?

Mám u sebe věci, které mi nepatří? Dopouštím se špatnou prací krádeže? O čem mluvím? O chybách druhých, o vlastních činech, posuzuji druhé lidi nerozváženě? Myslím si to, co říkám? A říkám tam, kde je třeba, to, co si myslím?

Přijímám pokorně to, že mě Bůh omezil ve svých schopnostech, v mém nadání a vlivu?

Snažím se žít podle hlavního přikázání lásky?

***Lítost a víra nám otevírají cestu
k ovoci Ježíšovy smrti.***

***Odpušť, Pane, co jsme zavinili hříchem.
Bůh odplaty když Syna zří,
pro Těho vinným odpouští
a v spravedlivém hněvu svém usmířen,
pomsty nepomní.***

Ten, který to viděl, vydal o tom svědectví
Ježíše láska k lidem přivedla až na kříž.
Svou oběť neustále obnovuje na našich oltářích.

Často, možná denně, můžeme být při tom –
a přece se zdá, že jsme dosud málo „viděli“.

Jen se zamysleme nad tím, jakým způsobem slavíme tento úkon lásky. Nejen v kostele, ale celým svým životem.

**CO JE MŠE SVATÁ? Mše svatá je dílo Pána Ježíše a tvoje. Ty mu dáváš svoje srdce a On dá sebe i s tvým srdcem Otci.
Dát srdce: to je mít rád. Mít rád Pána Ježíše. To znamená dělat dobré věci.**

